28 Φεβρουαρίου 2023

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος συμπληρώνει σήμερα 83 έτη ζωής

/ Γενικά Θέματα

Σήμερα, τελευταία ημέρα του Φεβρουαρίου, ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος εορτάζει τα 83α γενέθλιά Του, που κανονικά είναι στις 29 του μηνός.

Με αφορμή τη σημερινή επέτειο των 83ων γενεθλίων του Οικουμενικού Πατριάρχου, “το Βήμα της Εκκλησίας της Αυστραλίας ευχήθηκε *“από καρδιάς ο Θεός να του χαρίζει έτη πολλά, υγεία, δύναμη και φώτιση, για να συνεχίσει το θεάρεστο έργο του στο σεπτό της Ορθοδοξίας Κέντρο και να μας ευλογεί, να μας καθοδηγεί και να μας εμπνέει!”*

“Έτη πολλά, ευλογημένα και Παναγιοσκέπαστα Παναγιώτατε”, ευχήθηκε από την πλευρά της η **Ιμβριακή Ένωση.**

Ο Παναγιώτατος γεννήθηκε στο χωριό Άγιοι Θεόδωροι της Ίμβρου το έτος 1940, με γονείς του τους αειμνήστους Χρήστο και η Μερόπη Αρχοντώνη, ενώ το κοσμικό του όνομα ήταν Δημήτριος.

Από τα παιδικά του χρόνια είχε κλίση προς την Εκκλησία, στη διακονία της οποίας έχει αφιερώσει τα σχεδόν τρία τέταρτα της μέχρι τώρα ζωής του.

Συγκεκριμένα, σε ηλικία 21 ετών έλαβε τον πρώτο βαθμό της ιερωσύνης, χειροτονούμενος Διάκονος από τον τότε Μητροπολίτη Ίμβρου και Τενέδου, Μελίτωνα Χατζή, μετονομασθείς Βαρθολομαίος. Οκτώ χρόνια αργότερα (1969) χειροτονήθηκε Πρεσβύτερος, το ίδιο έτος τού απονεμήθηκε το οφφίκιο του Αρχιμανδρίτου από τον Οικουμενικό Πατριάρχη Αθηναγόρα, ενώ το 1972 ανέλαβε καθήκοντα Διευθυντή του Πατριαρχικού Γραφείου, υπό του Οικουμενικού Πατριάρχου Δημητρίου.

Το 1973 προήχθη σε Μητροπολίτη Φιλαδελφείας, ενώ μετά την εκδημία του πνευματικού του πατρός, Μητροπολίτου Γέροντος Χαλκηδόνος Μελίτωνος, το 1990, εξελέγη παμψηφεί διάδοχός του. Τον Οκτώβριο του 1991 εξελέγη ως ο 270ος Οικουμενικός Πατριάρχης και τον αμέσως επόμενο μήνα (2 Νοεμβρίου) τελέστηκε η ενθρόνισή του στον Πατριαρχικό Ναό στο Φανάρι.

Έκτοτε, και για 31 και πλέον έτη, ο Παναγιώτατος κ.κ. Βαρθολομαίος αγωνίζεται με θυσιαστικό πνεύμα και ανύστακτη πατρική μέριμνα για όλους τους Ορθοδόξους ανά την οικουμένη, υπερασπιζόμενος τα δίκαια και την ενότητα της Εκκλησίας του Χριστού. Χάρη δε στην πολυσχιδή δράση που έχει αναπτύξει, έχει αναγνωριστεί ο ίδιος ως προσωπικότητα παγκοσμίου κύρους και έχει αναδείξει τον ρόλο του Οικουμενικού Πατριαρχείου ως πνευματικού κέντρου, σε όλον τον πλανήτη.

Σημαντικές πρωτοβουλίες κατά τα έτη της Πατριαρχίας

Κατά τη διάρκεια της Πατριαρχίας του έγινε δεκτός από πολλούς αρχηγούς κρατών και κυβερνήσεων, πολλοί από τους οποίους επισκέφθηκαν επισήμως τον Παναγιώτατο στην έδρα του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Προσκλήθηκε και πραγματοποίησε ομιλίες στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (1994, 2008), το Συμβούλιο της Ευρώπης (2007), την UNESCO, το Forum 2000 της Πράγας (2019), το Παγκόσμιο Οικονομικό Forum του Davos (1999, 2020) κ.α.

Του έχουν απονεμηθεί οι ανώτατες τιμητικές διακρίσεις πολλών κρατών, μεταξύ των οποίων το Χρυσό Μετάλλιο του Αμερικανικού Κογκρέσσου,όπως επίσης και ο τίτλος του επιτίμου διδάκτορος από πολλά Πανεπιστημιακά Ιδρύματα του κόσμου.

Από το έτος 2004 διεύρυνε την Αγία και Ιερά Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου, απευθύνοντας πρόσκληση και προς τους εκτός Τουρκίας Ιεράρχες του Θρόνου για να συμμετάσχουν σε αυτή. Ακόμη, συγκάλεσε πολλές φορές Συνάξεις της Ιεραρχίας του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

Καθιέρωσε, επίσης, τακτικές προσκυνηματικές επισκέψεις στην Καππαδοκία και σε άλλες “εσβεσμένας λυχνίας” στη Μικρά Ασία και την Ανατολική Θράκη, όπου ύστερα από πολλές δεκαετίες τελέστηκαν ιερές Ακολουθίες, με αποκορύφωμα την τέλεση της Θείας Λειτουργίας στην ιστορική Ι. Μονή Παναγίας Σουμελά (15.8.2010), η οποία συνεχίσθηκε μέχρι και το 2015.

Επισκέφθηκε τις περισσότερες Επαρχίες του Θρόνου σε όλη την οικουμένη, ευλογώντας και ενισχύοντας το επιτελούμενο ποιμαντορικό έργο σε αυτές. Επίσης, κατόπιν εισηγήσεώς Του, ιδρύθηκαν από την Αγία και Ιερά Σύνοδο και νέες Ι.Μητροπόλεις.

Με πρωτοβουλία Του εκδίδεται, ήδη από τη δεκαετία του ’90, η “Επετηρίς του Οικουμενικού Πατριαρχείου”, και επανεκδόθηκε και το επίσημο ενημερωτικό περιοδικό της Μητρός Εκκλησίας, “Ορθοδοξία”.

Αμέσως μετά την εκλογή του μερίμνησε για την επαναλειτουργία της Ι.Θεολογικής Σχολής Χάλκης, η οποία παραμένει “σιωπηλή” από το 1971, και για την επίτευξη αυτού του δίκαιου σκοπού συνεχίζει αμείωτα τις προσπάθειές Του.

ope.gr